

FLAMİNGO DOĞA PARK

Ekosistem Koruma

Yaşayan parklar korunan alanlara ya da henüz yasal olarak koruma statüsü bulunmayan ama korunması gereken alanlara, insanları davet ederek neden korunması gerektiği bilincini aşılmasını hedeflemektedir.

Tarımsal Üretim

Yaşayan parklar, kent ile kır arası geçiş bölgelerinde kalan kadim üretim havzalarında üretilen ürünlerin değerinin farkında olan ve kadim üretimi destekleyen farkındalık merkezleridir.

Rekreasyon

Yaşayan parklar doğayı koruyup tarımı desteklerken; insanı bu ekosistemin tepesinde değil içerisinde bulunan vazgeçilmez bir parça olarak görmektedir. Bu sebeple insanların rekreasyona ulaşmasını sağlayacak aktiviteler de önermektedir.

Flamingo Doğa Park mevcut uydu fotoğrafı

2012

2005

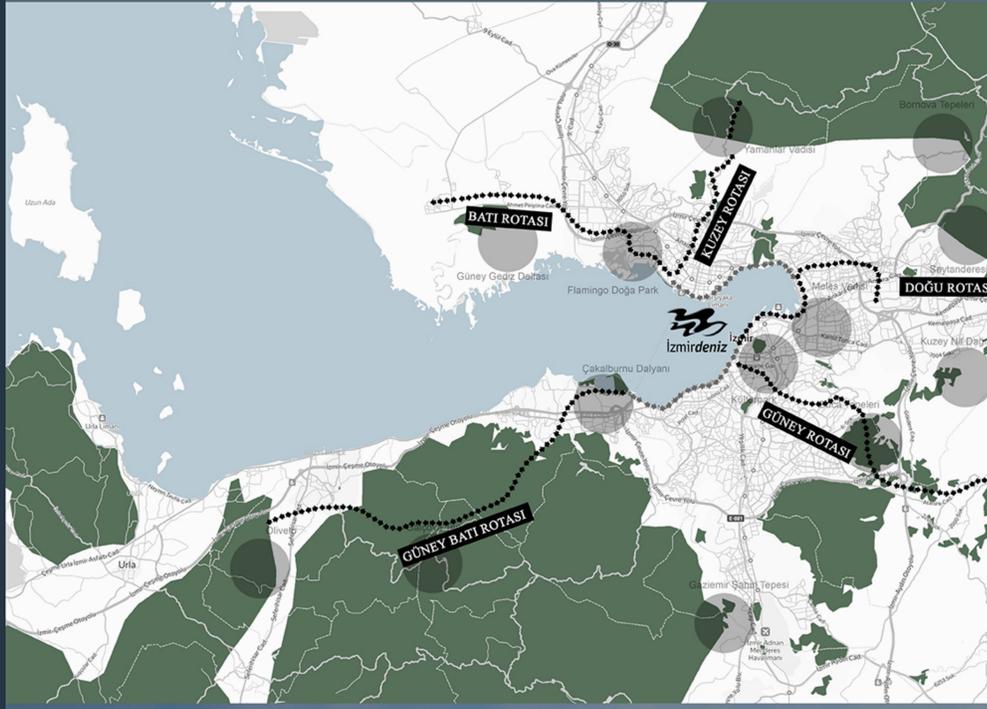
1996

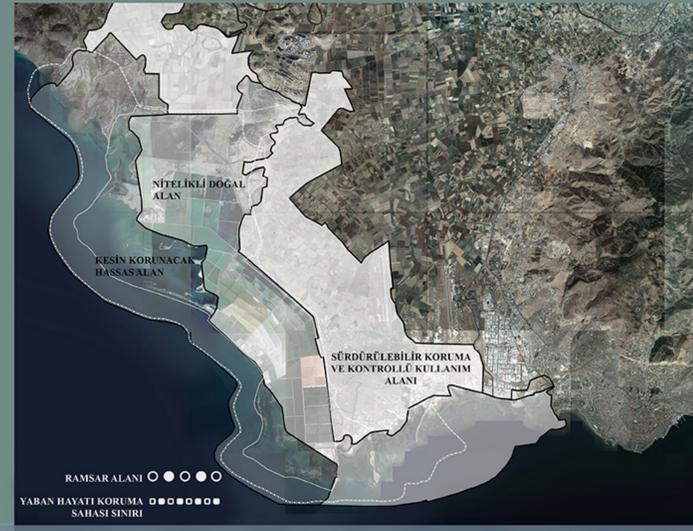
1963

Flamingo Doğa Park olarak tasarlanan alan, Gediz Deltası'nın doğal peyzaj karakterine sahiptir. 1952

YAŞAYAN PARKLAR

RAMSAR ALANI

YABAN HAYATI KORUMA SAHASI SINIRI

Yaşayan Parklar, kent çeperinde bulunan kırsal ve doğal alanların korunması ve tanıtılmasının hedeflendiği, İzmir rotaları ile kent merkezine bağlanan büyük ölçekli yeşil alanlardır. Yaşayan Parklar, genel olarak birbirinden ayrı ele alınan üç alan kullanımını bir araya getirir:

Ekosistemin korunması, tarımsal üretim ve rekreatif kullanım

Parklar, kırsal/kentsel ve doğal/kültürel yapıların ve bunların barındırdığı potansiyellerin bir bütün içerisinde ifade edildiği ve yaşandığı bir park modelidir. Bu alanlarda, kentlinin ve turistlerin rekreasyon ihtiyacının karşılanması, tarımda kadim üretim yöntemlerinin desteklenmesi, yerel ürünlerin markalaştırılması, doğal flora ve faunanın tanıtılması ve korunması gibi işlevler bir arada bulunur. Ziyaretçiler kent çeperinde bulunan kırsal alanlarda rekreasyonel faaliyetlerini gerçekleştirirken, kadim üretim yöntemlerini ve doğayı deneyimleme yoluyla keşfederler. 2024 yılına kadar İzmir genelinde 35 Yaşayan Park tesis edilmesi hedeflenmektedir.

Flamingo Doğa Park tasarımı için esinlenen Güney Gediz Deltası'nda kullanılan geleneksel avcılık teknikleri:

DALYAN (Daldır Çıkart)

Bu narın, sanki yıkılacakmış gibi görünen yapılar; görünüşlerinin aksine dalgalara karşı sapa sağlam duruyor. Daire kesitli boru profillerin denize çakılmasından sonra karşılıklı iki profil demir ya da ahşaplar ile birbirlerine bağlanıyor ve böylece bir ayak oluşmuş oluyor. Ağustos ayındaki bu inşa, kıydan boy kurtarıncaya kadar denizin içinde, boyu geçen yerlerde de daha önce çakılmış ayaklara takılan uzatma konsol veya denize kurulan uzun ayaklı ahşap masalarla balyozlarla çakılarak gerçekleştiriyor. Sıra sıra ayaklar kurulduktan sonra; her biri diğeri ile uzun ya da kısa ahşap kalaslarla birleştiriliyor ve böylece denizin yaklaşık yirmi beş otuz metre içine uzanan bu yapılar ortaya çıkıyor. Her daldır çıkart farklı ihtiyaçlara göre boyu değişen bir kulübeciğe de sahip. Bazısı sadece, ağız indirilip kaldırılmasını sağlayan bir çıkart için rüzgardan ve yağmurdan korunaklı dört duvarlı; bazısı soba yatakları, diğer mobilyaları, depolama alanlarını; dolayısıyla da farklı işlevleri karşılayacak şekilde donatılmış ve sayıları üçe kadar çıkabiliyor.

ARUNDO DONAX (Kargı-Türk Sazı)

Dalyanın yakın çevresinde bulunan kargular dalyanın körfezle bağlantısını kesmek ve bu yöntemle balthıkları yakalamak amacıyla kullanılmıştır. Bu teknik günümüzde avcılık amacı ile kullanımasında Flamingo Park projesinde bir mimari öge olarak yeniden yorumlanarak kullanılmıştır.